

ΕΤΟΣ 61ο

28 Ιουλίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3139)

Η ΑΓΝΟΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Τό αΐσθημα τοῦ δικαίου εἶναι κοινό σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Δέν εἶναι ὁμως ἐνιαία ἡ ἀπόδοση τῆς δικαιοσύνης. Ἀπό τήν ἀκραία ἀντεκδίκηση τοῦ παλαιοῦ νόμου, «ὀφθαλμός ἀντί ὀφθαλμοῦ», μέχρι τή δίκαιη προτροπή τοῦ Τιμίου Προδρόμου, «ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τό μή ἔχοντι», ὑπῆρξαν πολλοί τρόποι κατανομῆς τοῦ δικαίου. Καί ἀπό τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ μέχρι τή δικαιοσύνη τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχουν πολλές διαφορές. Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις οἱ ἀνθρώποι ἔχουν «ζῆλον», ἐντονο ἐνδιαφέρον γιά τήν ἐφαρμογή τῆς δικαιοσύνης, ὅπως εἶχαν «ζῆλον Θεοῦ» οἱ ὁμοεθνεῖς τοῦ Χριστοῦ Ἰσραηλίτες ὡς πρὸς τή δικαιοσύνη τοῦ νόμου τοῦ Μωυσῆ, ὁχι ὁμως «κατ' ἐπίγνωσιν». Δηλ. δέν μπορούσαν ἢ δέν ἤθελαν νά κατανοήσουν τή θεία δικαιοσύνη πού ἐδραίωσε ὁ Χριστός.

Ἡ δικαιοσύνη τῶν ἀντιποίνων

Τόσο ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ ὅσο καί τῶν ἀλλῶν παλαιῶν νόμων τῶν ἀλλῶν ἐθνῶν εἶχαν ἐδραίωσει τήν ἀπόδοση τῆς δικαιοσύνης στή μέθοδο τῶν ἀντιποίνων. Ἐπί παραδείγματι ἡ μοικεία τιμωροῦνταν μέ λιθοβολισμό καί ἡ πρὸς τόν Θεόν ἀσέβεια ἔφτανε στόν μαρτυρικό θάνατο. Σέ καμιά περίπτωση ὁμως δέν δικαιωνόταν οὔτε αὐτός πού ἐκτελοῦσε τέτοιες πράξεις, πολλύ δέ περισσότερο αὐτός πού ὑπέμεινε τέτοιες ποινές. Καί τοῦτο διότι οἱ ἀνθρώποι, ὅπως γράφει ὁ ἀπ. Παῦλος, ἀγνοοῦσαν τή θεία δικαιοσύνη καί ἤθελαν νά στήσουν τήν κατά τήν ἀνθρώπινη γνώμη τους ἀνταπόδοση τῆς δικαιοσύνης, «τήν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι». Καί ἀντί νά ἰκανοποιεῖται τό αἶσθημα τοῦ δικαίου, πολλύ δέ περισσότερο τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, διαιωνίζετο ἡ ἀντιπαλιότητα καί ἡ ἐχθρότητα μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Κίνητρα τέτοιων πράξεων μᾶλλον προέρχονται «ἀπό φιλονεικίας καί φιλαρχίας μᾶλλον ἢ ἐξ ἀγνοίας» γράφει ὁ ἅγιος Ἰ. Χρυσόστομος. Δέν ὑπῆρχε κίνητρο ἀγάπης.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ι' 1-10)

Σωτηρία σ' όποιον πιστεύει

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· Μὴ εἶπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν καταγαγεῖν ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τοῦτ' ἔστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ἡ ἐκ πίστεως θεία δικαιοσύνη

Ὁ Χριστὸς εἶπε: «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς», δηλ. νά μάθουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἀληθινὴ δικαιοσύνη πού δικαιοῦναι πραγματικά, σώζει καὶ ἀγιάζει τὸν ἄνθρωπο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐκεῖνος τὸ ἐξέφρασε μέσα ἀπὸ τὴν ἀγαπῶσα καρδίᾳ Του. Στὴν ἀρχιερατικὴ Του προσευχὴ πρὸς τὸν Πατέρα Του ὁ Ἰησοῦς καταθέτει τὴν ἔννοια τῆς θείας δικαιοσύνης:

α) Στὴν πίστη ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθε στὴ γῆ σταλημένος ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως εἶπε στοὺς μαθητὲς του: «καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρά τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον» (Ἰω. 16,27). Ἐπομένως ὅ,τι ἔκανε, ἡ διδασκαλία, τὰ θαύματα, τὰ σεπτά πάθη, ἡ Σταυρικὴ θυσία, ἡ Ἀνάσταση, τὸ ἔκανε κινούμενος ἀπὸ ἀγάπη, γιὰ νά δικαιώσει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Καμιὰ ἀνθρώπινη πράξη, ὅσο φιλότιμη καὶ μεγαλειώδης κι ἂν εἶναι, δέν εἶχε οὔτε ἔχει τὴ δύναμη νά ἐξάλειψι τὴν ἁμαρτία. Διότι ἡ ἀληθινὴ δικαιοσύνη εἶναι ἡ ἐξάλειψη τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ ἐξάλειψη τῶν ἁμαρτιῶν εἶναι θεῖο δικαίωμα. Γιὰ τὸ λόγον αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος γράφει: «Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι» (Ρωμ. 10,4). Ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου τῆς Π.Δ. ἀλλὰ καὶ ἡ ὁλοκλήρωσή του ἦταν ὁ Χριστὸς, πού ὅποιος πίστευε σ' Αὐτόν θά δικαιωνόταν, θά σωζόταν, ἔστω κι ἂν ἦταν χρεωμένος μὲ πλήθη ἁμαρτιῶν. Δέν ὑπάρχει ἀναλογία δικαιοσύνης καὶ ἔργων, ἀλλὰ ἀναλογία πίστεως καὶ σωτηρίας. Ἡ φράση τοῦ Χριστοῦ: «ἡ πίστις σου σέσωκέ σε» καταρρίπτει κάθε ἔννοια ἀνθρώπινης δικαιοσύνης.

β) Στὸ γεγονός τῆς ἀνόδου τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του, στὸν οὐρανὸ καὶ ἐπιστροφή Του στὸν Θεὸ Πατέρα ἀπὸ ὅπου ἐξῆλθε. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν κατακλιθεὶς τῆς θείας δικαιοσύνης. Χαρακτηριστικὰ τὰ λόγια Του στὴν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδιᾶς μου καί ἡ προσευχή μου εἰς τόν Θεόν εἶναι ὑπέρ τῶν Ἰσραηλιτῶν, διά νά σωθοῦν. Μαρτυρῶ γι' αὐτούς ὅτι ἔχουν ζῆλον Θεοῦ ἀλλά ὄχι μέ επίγνωσιν. Διότι, ἐπειδή ἀγνοοῦν τήν δικαίωσιν πού δίνει ὁ Θεός καί προσπαθοῦν νά σπῆσουν τόν δικόν τους τρόπον δικαίωσεως δέν ὑπετάχθησαν εἰς τήν δικαίωσιν πού προέρχεται ἀπό τόν Θεόν. Διότι τό τέλος τοῦ νόμου εἶναι ὁ Χριστός, διά νά δικαιωθῆ καθένας πού πιστεύει. Ὁ Μωϋσῆς γράφει διά τήν δικαίωσιν πού προέρχεται ἀπό τόν νόμον ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού ἐτήρησε τās ἐντολάς θά ζῆσῃ δι' αὐτῶν. Ἡ δικαίωσις ὅμως πού προέρχεται ἀπό τήν πίστιν, λέγει, Μή πῆς εἰς τήν καρδιά σου ποιός θά ἀνεβῆ εἰς τόν οὐρανόν; διά νά κατεβάσῃ δηλαδή τόν Χριστόν, ἡ Ποιός θά κατεβῆ εἰς τήν χώραν τῶν νεκρῶν; διά νά ἀνεβάσῃ δηλαδή τόν Χριστόν ἀπό τοὺς νεκρούς. Ἀλλά τί λέγει; Κοιτά σου εἶναι ὁ λόγος, εἶναι εἰς τό στόμα σου καί εἰς τήν καρδιά σου. Ὁ λόγος δηλαδή τῆς πίστεως, τόν ὁποῖον κηρύττομεν. Ἐάν ὁμολογήσῃς μέ τό στόμα σου ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι Κύριος καί πιστέψῃς μέ τήν καρδιά σου ὅτι ὁ Θεός τόν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν, τότε θά σωθῆς. Διότι μέ τήν καρδιά ὁ ἄνθρωπος πιστεύει ὅ,τι ὁδηγεῖ εἰς δικαίωσιν, μέ τό στόμα δέ ὁμολογεῖ ὅ,τι ὁδηγεῖ εἰς σωτηρίαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀρχιερατική Προσευχή: «Περί δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τόν Πατέρα μου ὑπάγω». Διότι ὅπως ὁ ἴδιος τονίζει, ἡ κρίσις, ἡ ἀπόδοσις τῆς δικαιοσύνης θά γίνῃ μέ τήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού Ἐκεῖνος θά στείλῃ: «καί ἐλθῶν ἐκεῖνος (ὁ Παράκλητος) ἐλέγξει τόν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καί περὶ δικαιοσύνης καί περὶ κρίσεως». Δηλ. ἐδραίωσε τή δικαιοσύνη μέσα στήν Ἐκκλησία πού παρέχει διά τῶν μυστηρίων ἄφεσις ἁμαρτιῶν καί ζωή αἰώνιο, ἀλλῆ καί κρίνει ὄσους δέν τήν ἀποδέχονται. Ἡ ἁμαρτία, πού ὁ Κύριος κατέκρινε ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ γιά ὄσους πίστεψαν σέ Ἐκεῖνον καί τοὺς δικαίωσε, θά ἐλεγχθεῖ, ἂν συνεχίζει νά ὑφίσταται ἀπό τοὺς ἀνθρώπους πού δέν πίστεψαν. Ἡ δε κρίσις ἐκείνου πού ἐνέπνευσε τήν ἁμαρτία, δηλ. τοῦ διαβόλου, ἦδη μέ τήν παρουσία τοῦ Ἰησοῦ, ἔχει ἤδη συντελεσθεῖ. Εἶναι θέμα χρόνου, πού Ἐκεῖνος θά ὀρίσει γιά νά ἀποδοθεῖ ἡ ἔσχατη δικαιοσύνη κατά τῆ Δευτέρα Παρουσία.

Γιά τό λόγο αὐτό καί ὁ ἀπ. Παῦλος γράφει ὅτι, δέν χρειάζεται νά πεί κανεῖς μέσα στή καρδιά του ποιός μπορεῖ νά ἀνεβῆ στόν οὐρανό γιά νά βρεῖ τήν ἀληθινή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Καί πάλι νά πεί ποιός μπορεῖ νά κατεβῆ στή γῆ γιά νά τήν ἀποδώσῃ (Ρωμ. 10,6-7). Αὐτά ἔγιναν ἀπό τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ἔκανε συγκατάβασις ὡς Θεός, ἦλθε στή γῆ καί ἔλαβε σάρκα καί ὀστά, ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά μᾶς δικαιώσῃ μέ τό Αἷμα Του. Καί ἐδραίωσε τή δικαιοσύνη αὐτή ὅταν ἀνῆλθε πάλι στόν οὐρανό καί κάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός του, ὡς μέγας Ἀρχιερέας. Ἡ δύναμις τῆς πίστεως στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μᾶς κάνει κοινωνούς τῆς δικαιοσύνης Του.

28 Ἰουλίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καί Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων.
Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμινοῦ.
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ι΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ν΄ 28 - θ΄ 1.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Αὐγούστου, ΣΤ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ΄ 6 - 14 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ΄ 1-8.

Ἡ θεία δικαιοσύνη ἀποτελεῖ δῶρο στὸν ἄνθρωπο

Εἶναι ἄδικο νά στερεῖται ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος αὐτῆς τῆς μεγάλης δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Ἴσως ἔχει πολλὰ ὑπαρξιακά ἐμπόδια γιὰ νά δρασκελίσει τὴν πόρτα τῆς πίστεως. Ἡ προσέγγιση ὅμως γίνεται εὐκόλη ἂν ὑπάρχει εἰλικρινές ἐνδιαφέρον νά πιστέψει κανεὶς. Διότι, ὅπως γράφει ὁ ἅπ. Παῦλος, ὁ λόγος τῆς πίστεως ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Κύριος καί Θεός, πού (νίκησε τὸ θάνατο) καί ἀναστήθηκε, ἔχει τὴ δύναμη νά δικαιώσει καί νά σώσει ὅποιον τὸν ὁμολογήσει μὲ τὰ χεῖλη του καί τὸν πιστέψει μέσα στὴν καρδιά του (βλ. Ρωμ. 10,8-9). Γίνεται εὐκόλη ἡ δικαίωση κατὰ Θεόν ὅταν ὑπάρχει διάθεση σωτηρίας γιατί, ὅπως γράφει καί ὁ ἅγιος Ἰ. Χρυσόστομος: «στό μυαλό καί στὴ γλῶσσα σου βρίσκεται ἡ δικαίωσή σου». Δέν χρειάζεται τρέξιμο ἢ ἀγωνία ἀλλὰ ἀγώνας πίστεως χωρὶς ἀγωνία. Τὴν ἀγωνία τῆς δικαιώσεως καί σωτηρίας ὄλων τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπέμεινε πάνω στὸν Σταυρό ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Χριστός. Ἀπὸ μᾶς χρειάζεται προθυμία καί ἐπιμονή στὸν πνευματικὸ ἀγώνα πού μᾶς ὄρισε ὁ Κύριός μας.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

Νέα ἔκδοση ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ἢ ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ἰδιαίτερα χρήσιμη θά ἀποδειχθεῖ ἡ παροῦσα λειτουργικὴ ἔκδοση στοὺς ἱερεῖς μας γιὰ τὴν τέληση τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καί Ἀκοιουθιῶν. Τὸ πρακτικὸ σχῆμα τῆς, 12Χ16,5 ἑκατ., τὰ εὐανάγνωστα τυπογραφικὰ στοιχεῖα, ἡ δίχρωμη ἐκτύπωση, ἡ ποιότητα χάρτου, καί ἡ χρυσόδετη βιβλιοδεσία τὸ καθιστοῦν ἀπαραίτητο σέ κάθε κληρικὸ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
